เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด เมื่อวันที่ ๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๐

เปิดตาข่ายออก

สมเด็จพระนางเจ้า ๆ ท่านก็เสด็จมาเยี่ยม ได้เห็นหรือเปล่าวันนั้น ดูเหมือนคืน วันที่ ๓๑ ท่านเสด็จมาเฉพาะพระองค์เดียว เสด็จมาอยู่ไม่นาน ๓๐ นาทีท่านมา พระ อาการทุกสัดทุกส่วน กิริยามารยาทการกราบการไหว้การเคารพนี้ แหม นิ่มมากเชียวนะ คราวนี้รู้สึกว่าสุดยอดเลยนะ ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนท่านก็สวยงามมากนะ พระอาการทุกส่วน เวลากราบเวลาไหว้อะไรเรานี่เราก็ว่าสวยงามมากเลย ได้ชมเต็มที่แล้ว คราวนี้เลยล้นฝั่ง ไปเลย พระอาการของท่านนิ่มมากเชียว จะรับสั่งแต่ละคำละประโยคนี้ต้องประนมมือ ตลอด ๆ ท่านก็มาเล่าเรื่องลูกสาวให้ฟัง ว่าลูกสาวรู้สึกว่าได้กำลังขึ้นมากมาย ได้ กำลังใจสำคัญ ส่วนร่างกายก็เข้มแข็งไปตาม ๆ กัน แล้วก็มาขอขอบบุญขอบคุณเรา เป็น วาสนาของเขา ท่านรับสั่งว่าเป็นวาสนาของเขาที่ได้มาพบครูบาอาจารย์ว่างั้น

อย่างนั้นแหละสอนโลกเราไม่มีเวลาว่างอย่างนี้แหละ สอนทุกชั้นไม่มีเวลาว่าง ดังที่เราพูดเมื่อวานนี้ เปิดอกออกมานะเมื่อวานนี้ เราเก็บมาได้ ๔๗ ปีเคยพูดแล้ว ๔๗ ปี ตั้งแต่ปีหลวงปู่มั่นมรณภาพเป็นปีฟ้าดินถล่มตั้งแต่นั้นมา พูดให้มันตรงศัพท์ให้มัน เต็มเลย เต็มหัวอก ปีฟ้าดินถล่มปี ๙๓ ตั้งแต่นั้นมาจนบัดนี้พูดธรรมะจะเด็ดจะเผ็ดจะ ร้อนขนาดไหน ถึงวิมุตติหลุดพ้นก็ตาม ก็พูดเป็นกลาง ๆ ไม่ได้เอาตัวไปยัน นี่เมื่อวาน นี้เอาตัวออกยันไม่ใช่เหรอ มิหนำซ้ำเอาตัวพยานออกไปยันอีกด้วย แล้วจะหาอะไรอีก เราก็อยากว่าอย่างนั้นเลย ก็จะหาอะไรอีกมันหมดแล้ว หมดไส้หมดพุงแล้วนะยังเหลือ แต่จะตายเท่านั้น เพราะงั้นมันจวนตายจึงรีบเอาออก ๆ ให้ได้ข้อคิดกันว่าศาสนาของ พระพุทธเจ้าของเราเป็นยังไง เลิศเลอขนาดไหน

ดังที่ว่าเมื่อวาน เลิศเลอขนาดไหนไม่มีใครรู้ใครเห็น กิเลสมันปิดมันตันเอาไว้ อย่างนี้เลย ปิดตันไว้อย่างนี้ไม่ให้มีช่องออกเลย ช่องออกตาข่ายออกนี่ คือมันมีอยู่เป็น ช่องว่างไปได้อยู่ เพราะช่องศีลธรรม ผู้มีศีลธรรมก็ออกตามช่องนี้ได้ ตาข่ายของกิเลส จะปิดมิดไว้หมดเลยเชียวนะ ผู้ที่มีศีลมีธรรมเท่านั้น ผู้ที่มีบุญมีกุศล ได้สร้างบุญสร้าง กุศลจะออกนี้ได้ ๆ นอกนั้นติดอยู่นั้นหมดเลย สามแดนโลกธาตุนี้ติดอยู่นี้หมดไม่มี ทางออก มีทางศีลธรรมอย่างเดียว แก้กิเลสนี้แก้ด้วยศีลธรรม มีศีลธรรมเท่านั้นเป็น เครื่องประจัญ เป็นข้าศึกกัน ปราบปรามกัน ชะล้างกัน นอกนั้นไม่มี สามแดนโลกธาตุนี้ เป็นอำนาจของวัฏจักรวัฏวนนี้ครอบไว้หมดเลย เป็นตาข่ายอยู่นี้ที่ว่าศีลธรรมออก พวก

มีศีลธรรมออก พ้นออกๆ พวกนอกจากนั้นไม่มีทาง ปิดตันไว้อย่างนี้เลย พวกมี ศีลธรรมมีช่องออก ๆ ออกด้วยศีลด้วยธรรม

มีความเลิศเลอขนาดไหน ศาสนาพระพุทธเจ้าของเราประกาศมาได้ ๒๕๐๐ ปีนี้ ยังไม่ได้กระเทือนหัวใจของชาวพุทธเรามันเป็นยังไง เรานี่สลดสังเวชนะ โห ธรรมเลิศ เลอขนาดนั้นไม่มีใครมองไม่มีใครเห็น เอาตั้งแต่กิเลสมาขยำย่ำยือยู่ตลอดเวลา ไปที่ ไหน ๆ บ่นกันว่าเป็นทุกข์ระนาวกันทั่วโลกดินแดน ทั่วโลกนะเราไม่ได้ว่าแต่เมืองไทย ชาวพุทธเรานะ ว่าทั่วโลกเลย มันร้อน ร้อนในหัวใจไม่มีที่พึ่งที่เกาะ ไม่มีตาข่ายออก มัน ไม่สนใจกับธรรมก็ไม่มีตาข่ายซิ ผู้สนใจในธรรมมีตาข่ายออก ๆ มีเท่านั้น นอกนั้นไม่มี ใครปราบกิเลสได้ ไม่มีใครเปิดช่องทางกิเลสให้สัตว์ทั้งหลายออกหลุดพ้นไปได้เลย มี ธรรมเท่านั้น ๆ ฟังแต่ว่าเท่านั้น คือไม่มีอันอื่นอันใดอีกแล้ว มีเท่านั้น

เพราะฉะนั้นศาสนาจึงต้องมีประจำโลก ไม่มีไม่ได้ กิเลสครองอยู่ตลอดเวลานี้ เป็นกี่กัปกี่กัลป์ก็อยู่อย่างนี้ ถ้าไม่มีธรรมมาเปิดแล้วอยู่อย่างนี้ตลอด ถ้ามีศาสนา พระพุทธเจ้ามาแต่ละองค์ ๆ ก็มาเปิดทางให้สัตว์ได้ออก ๆ อย่างศาสนาพระพุทธเจ้าของ เรานี้ ก็ยังมีอยู่อย่างนี้ เปิดตาข่ายไว้อย่างนี้ เหมือนพระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ คำ สอนของพระพุทธเจ้าเป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ความชอบนั้นแลคือองค์ ศาสดา แล้วออกตามนั้นเดินตามนั้นไม่ไปไหน ศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นมัชฌิมา กิเลสเป็นมัชฌิมา ตรงกลางอยู่นี้ตลอดเวลา เป็นกัปเป็นกัลป์ก็อยู่อย่างนี้ ธรรมะของเรา ก็แก้กันอยู่ตลอดเวลาอยู่นี้เหมือนกัน เป็นมัชฌิมาเป็นเครื่องมาแก้กัน แต่มาเป็น คราว ๆ ไม่ได้มาตลอดเวลา ศาสนามีมาเป็นครั้งเป็นคราวดังที่เคยพูด

เราจวนตายเท่าไรยิ่งวิตกวิจารณ์มากขึ้นทุกวัน แปลกอยู่นะ วิตกวิจารณ์กับโลก กับสงสารที่มืดมัวเอาจริง ๆ นี่นะ พวกเราพวกมืดมัวจริง ๆ ถ้าเทียบกับองค์ศาสดาและ ท่านผู้สิ้นกิเลสไปแล้วกับพวกเรานี้มันมืดมัวเสียจริง ๆ เหมือนตกนรกทั้งเป็นว่างั้นเลย พูดอย่างอื่นไม่ถนัดใจ ถ้าพูดว่าตกนรกทั้งเป็นกันโดยไม่รู้สึกตัว ให้กิเลสกล่อม ตลอดเวลานี้ถูกต้องที่สุด คือกิเลสมันกล่อมให้มั่วกันอยู่อย่างนั้น ให้เป็นบ้ากันอยู่ ดีด โน้นดิ้นนี้ ดิ้นโน้นดิ้นนี้ ดิ้นหาแต่มันไสออกไป เราไม่ดูฉากหลังมันที่มันไสออกไปเราไม่ ดู ตัวมันไสนี่เราไม่ดู พระพุทธเจ้าท่านดูนี่ ท่านมาเห็นซิ เห็นก็มีท่าต่อสู้ละซิ เมื่อเห็นว่า อ้อ นี่ไฟท่านก็ต่อสู้ซิ ไม่เห็นว่าเป็นภัยแล้วเอาอะไรมาต่อสู้ สนใจอะไร ก็มีแต่ให้มัน กล่อมตลอดเวลาตายทิ้งเปล่า ๆ ตายทิ้งเปล่า ๆ ตายทับถมตายกองกันอยู่นี้กี่กัปกี่กัลป์ แล้วมนุษย์สัตว์เราทั่วโลกดินแดน

พูดมามันสลดสังเวชนะ เราจวนตายเท่าไรยิ่งห่วงใยสัตว์โลกเข้าไปโดยลำดับลำ ดานะ โห ทำไงนี่ มันหนาขนาดนี้กิเลสนี่นะ ออกอุทานว่างั้นเถอะนะ ความหนาของ กิเลสนี้ ความเจ็บแสบให้กิเลสนี้ ก็ออกอุทานเหมือนกัน ไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลยสัตว์โลกเรานี่ซิ มันพิลึกน่ะ มันกล่อมทั้งเป็นนี่นะ ตาใส ๆ เหมือนตาแมวนี่ แต่เวลามันกล่อมแล้วตา มัวตาฝ้าตาฟาง ตามืดตาบอดไปหมด หูหนวกไปหมดเลย เห็นไหมคาถาของกิเลสเก่ง ไหมว่างั้นเลย

เอาละจะให้พรละที่นี่ พอแล้ว ขู่ฟ่อ ๆ แล้วก็ให้พรละ